

Súd: Okresný súd Nové Mesto n/V
Spisová značka: 2T/163/2010
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3510010371
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Dlužoň
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2015:3510010371.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom, samosudcom JUDr. Rastislavom Dlužoňom, v trestnej veci obvineného ml. Z. E. B. K., pre prečin neoprávneného vyrobenia a po-užívania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona č. 300/2005 Z.z. v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný zákon“) a iné, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 30. januára 2015 v Novom Meste nad Váhom takto

rozhodol:

O b ž a l o v a n í : 1. Z. R., nar. XX.XX.XXXX N. C., trvale bytom E. Č.. XXX/XX, F. Z.,

2. ml. Z. E., H.. XX.XX.XXXX N. Z., trvale bytom D. Č.. X, t.č. vo výkone väzby v inej trestnej veci v ÚVV a ÚVTOS Ilava,

s ú v i n n í , ž e

dňa 10.09.2009 v čase medzi 20.00 hod. a 22.00 hod. v garáži rodinného domu č. XXX v obci Kostolné spoločne zobrali poškodenému Z.H. A. z pravého vrecka bundy občiansky preukaz a bankomatovú platobnú kartu Visa, pričom pod hrozbou násilia a následne aj násilím nútili Z. A. povedať PIN kód k platobnej karte a číslo účtu takým spôsobom, že ho otvorenými dlaňami, ako aj rukami zovretými v päť udierali do oblasti tváre, v dôsledku čoho padol do otvoreného batožinového priestoru osobného motorového vozidla N. S. X,X R., ktoré bolo v garáži zaparkované, pri tom mu poranili ľavú dolnú končatinu, po niekoľkých minútach, ako ležal Z. A. v batožinovom priestore osobného motorového vozidla, zobral Z. R. sviečku, ktorou páliť Z.

-2-

A. na brade, pričom od konania upustil až potom ako mu Z. A. povedal číslo účtu, na čo sa mu Z.Š. R. vyhráždal slovami: „Ak si ma oklamal tak si ma neželaj, potom uvidíš“, následne ho spolu s ml. Z. E. chytili za ruky a ťahali z miestnosti von smerom k potoku, kde ho nechali ležať, v dôsledku čoho bol poškodený podchladený, utrpel poranenie nosa, podliatiny v tvárovej oblasti a popáleniny v oblasti brady, v dôsledku ktorých zranení nebol obmedzený na obvyklom spôsobe života,

t e d a

obaja obžalovaní

spoločným konaním iného násilím a hrozbou násilia nútili, aby niečo konal,
spoločným konaním si neoprávnene obstarali platobný prostriedok na účel použiť ho ako pravý,

č í m s p á c h a l i

obaja obžalovaní

zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona vo viacčinnom súbehu s prečinom neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j ú :

Obžalovaný Z. R.

Podľa § 41 ods. 2, § 189 ods. 1 Trestného zákona s prihliadnutím na § 38 ods. 3, § 36 písm. j), písm. l), § 37 písm. h) Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona obžalovanému určuje skúšobnú dobu na 2 (dva) roky.

Obžalovaný ml. Z. E.

Podľa § 41 ods. 2, § 42 ods. 1, § 189 ods. 1 a § 117 ods. 1 Trestného zákona s prihliadnutím na § 38 ods. 2, § 36 písm. l), § 37 písm. h) Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov.

2T/163/2010- 552

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušuje výrok o treste, uloženom obžalovanému ml. Z. E. rozsudkom Okresného súdu Piešťany, sp. zn. 2T/32/2012 zo dňa 16.04.2012, právoplatným dňa 16.04.2012, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd obžalovaným Z. R. a ml. Z. E. ukladá povinnosť, aby spoločne a nerozdielne nahradili poškodenému Z. A., nar. XX.XX.XXXX N. R., trvale bytom H. Z. H. N., K. Č.. XXX/XX, prechodne bytom E. Č.. XXX, škodu vo výške 1.145,52 Eur.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom podal dňa 28.10.2010 na Okresný súd Nové Mesto nad Váhom pod sp. zn. Pv/1278/09 obžalobu na obvinených Z. R. B. Z.. Z. E., pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Trestného zákona spáchaný spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona.

Dňa 29.10.2010 vydal súd pod č.k. 2T/163/2010-106 trestný rozkaz, ktorým obvinených uznal vinným v zmysle obžaloby a uložil im trest. Proti trestnému rozkazu podali okresný prokurátor ako aj obžalovaní včas odpor.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaných Z. R. B. Z.. Z. E., čítaním listinných dôkazov a zistil nasledovné:

Na hlavnom pojednávaní dňa 21.03.2013 po prednesení obžaloby navrhol prokurátor konanie obžalovaných, opísané v obžalobe, kvalifikovať nielen ako zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Trestného zákona spáchaný formou spolupáchatelstva podľa § 20 Trestného zákona, ale aj ako prečin neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektro-nických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona spáchaný spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona. Súd sa s touto zmenou právnej kvalifikácie stotožnil a v tomto smere viedol ďalej dokazovanie na hlavnom pojednávaní.

Obžalovaný Z. R. a obžalovaný ml. Z. E. na hlavnom pojednávaní po poučení podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku urobili vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku o tom, že sú vinní zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Po vyhlásení obžalovaných súd v zmysle § 257 ods. 4 Trestného poriadku dopytom na každého z obžalovaných osobitne zistil, že obžalovaní rozumejú, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa im kladie za vinu, že boli poučení o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, že porozumeli právnej kvalifikácii skutku ako zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1 Trestného zákona formou spolupáchatelstva podľa § 20 Trestného zákona spáchaného vo viacčinnom súbehu s prečinom neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronic-

-4-

kých peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona formou spolupáchatelstva podľa § 20 Trestného zákona. Obžalovaní boli oboznámení s trestnými sadzbami, ktoré Trestný zákon ustanovuje za trestné činy kladené im za vinu. Obžalovaní tiež deklarovali, že vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku robia dobrovoľne. Zistiac stanovisko prítomného prokurátora v zmysle § 257 ods. 5 Trestného poriadku, obhajcov obžalovaných, splnomocneného zástupcu poškodeného, súd uznesením podľa § 257 ods. 6 Trestného poriadku prijal vyhlásenie obžalovaných o vine a súčasne rozhodol, že vykoná dokazovanie len ohľadne výroku o treste, jeho druhu a výmery a výroku o náhrade škody.

Vzhľadom na priznanie viny obžalovaných, s prihliadnutím na dôkazy zabezpečené v prípravnom konaní, súd ich konanie subsumoval pod právnu normu skutkovej podstaty zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1 Trestného zákona formou spolupáchatelstva podľa § 20 Trestného zákona spáchaný vo viacčinnom súbehu s prečinom neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona formou spolupáchatelstva podľa § 20 Trestného zákona, keďže bolo preukázané, že obaja obžalovaní spoločným konaním iného násilím a hrozbou násillia nútili, aby niečo konal a súčasne spoločným konaním si neoprávnene obstarali platobný prostriedok na účel použiť ho ako pravý. Súd nemal za preukázanú absenciu trestnej zodpovednosti obžalovaných za tento skutok. U obžalovaných ide o konanie úmyselné, nakoľko chceli spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť záujem chránený týmto zákonom.

Z odpisu registra trestov obžalovaného ml. Z. E. vyplýva, že doposiaľ bol 5-krát súdne trestaný. Súd zistil, že u neho prichádza do úvahy uloženie súhrnného trestu, a to vo vzťahu k rozsudku Okresného súdu Piešťany, sp. zn. 2T/32/2012 zo dňa 16.04.2012, právoplatnému dňa 16.04.2012, ktorým mu bol uznaný za vinného z pokračovacieho prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona, za čo mu bol uložený spoločný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, za súčasného zrušenia výroku o vine a výroku o treste trestného rozkazu Okresného súdu Piešťany, sp. zn. 1T/41/2011 zo dňa 07.03.2011, právoplatného dňa 06.07.2011. Obžalovaný ml. Z. E. bol tiež viackrát uznaný vinným zo spáchania priestupkov rôzneho druhu. Aktuálne je vo výkone väzby za drogovú trestnú činnosť.

Z odpisu z registra trestov obžalovaného Z. R. vyplýva, že doposiaľ bol 2-krát súdne trestaný, avšak z dôvodu amnestie prezidenta republiky zo dňa 02.01.2013 sa na neho vo vzťahu k obom odsúdeniam hľadí, ako keby nebol odsúdený.

Obaja odsúdení sa na hlavnom pojednávaní k spáchaniu trestných činov priznali a z ich prednesov na hlavnom pojednávaní možno mať za to, že spáchanie trestných činov oľutovali.

Súd ďalej na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie čítaním listinných dôkazov v rozsahu a spôsobom, ako vyplýva zo zápisnice o hlavnom pojednávaní.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchaťelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchaťela spoločnosťou.

2T/163/2010- 553

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchaťela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadne súd na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a príťažujúcich okolností.

Podľa § 36 písm. l) Trestného zákona poľahčujúcou okolnosťou je to, že páchaťel sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval.

Podľa § 36 písm. j) Trestného zákona poľahčujúcou okolnosťou je to, že páchaťel viedol pred spáchaním trestného činu riadny život.

Podľa § 37 písm. h) Trestného zákona príťažujúcou okolnosťou je to, že páchaťel spáchal viac trestných činov.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu prihliadol súd najmä na spôsob spáchania skutku, na jeho následok, na mieru zavinenia, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchaťelov, ich pomery, možnosti ich nápravy a na ich prístup k trestnému konaniu. Vzal tiež do úvahy právne názory prokurátora a obhajcov obžalovaných vyslovené v ich záverečnej reči. Súd sa predovšetkým stotožnil so záverom obhajcov o tom, že u každého z obžalovaných je prítomná poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona. Obaja obžalovaní na hlavnom pojednávaní urobili vyhlásenie o vine,

čo značným spôsobom uľahčilo ďalšie dokazovanie, ktoré sa v dôsledku tohto ich procesného úkonu mohlo zredukovať iba na otázky týkajúce sa trestu a náhrady škody. Obžalovaní tiež na hlavnom pojednávaní spáchanie skutku oľutovali, pričom súd zastáva názor, že aj v tomto štádiu trestného konania vyjadrená ľútosť nad spáchaným skutkom nemá menšiu právnu relevanciu, než akú pre možnosť jej zohľadnenia pri rozhodovaní o treste predvída Trestný zákon. U obžalovaného Z. R.H. bola okrem toho identifikovaná aj poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. j) Trestného zákona. U oboch obžalovaných sú zistil priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Trestného zákona, ktorá vyplývala zo zmenenej právnej kvalifikácie konania obžalovaných ako dvoch samostatných trestných činov. Prokurátor v rámci záverečnej reči vytkol obom obžalovaným obštrukcie počas hlavného pojednávania, ktoré mali viesť k tomu, že vec mohla dospieť do štádia vyhlásenia rozsudku až po viac než štyroch rokoch od podania obžaloby a po viacerých neúspešných pokusoch súdu o vykonanie hlavného pojednávania. S týmto záverom sa súd stotožnil iba vo vzťahu k osobe obžalovaného ml. Z. E., čo mohlo byť napokon zrejme aj z trestného oznámenia podaného samosudcom na tohto obžalovaného práve z dôvodu vyhýbania sa hlavnému pojednávaniu. U obžalovaného Z. R. však neboli identifikované také charakteristiky prístupu k účasti na hlavnom pojednávaní, ktoré by práve pre jeho postoj k účasti na hlavnom pojednávaní viedli k prietahom v konaní. S poukazom na tieto úvahy súd obžalovanému Z. R. uložil podľa § 41 ods. 2, § 189 ods. 1 Trestného zákona s prihliadnutím na § 38 ods. 3, § 36 písm. j), písm. l), § 37 písm. h) Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky. Súd dospel k záveru, že u obžalovaného Z. R. pre dosiahnutie účelu trestu nie je potrebný výkon trestu v ústave na výkon trestu a preto mu podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona výkon trestu odňatia slobody podmienene odložil. Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona obžalovanému určil skúšobnú dobu na 2 roky, ktorej výmeru považuje za postačujúcu na sledovanie správania odsúdeného. Obžalovanému ml. Z. E. bolo podľa názoru

-6-

súdu potrebné ukladať trest nepodmienečný, a to nielen z dôvodu zbiehajúcej sa trestnej činnosti, za ktorú už bol odsúdený nepodmienečným trestom odňatia slobody, ktorý vykonal, ale aj z toho dôvodu, že doposiaľ vykonané tresty nevedli u neho k náprave, čoho dôsledkom je nielen (zatiaľ neprávoplatné) rozhodnutie o vine a treste vo veci vedenej na Okresnom súde Nové Mesto nad Váhom pod sp. zn. 2T/87/2014, kde bol obžalovanému dňa 14.11.2014 vyhlásený rozsudok, ale aj trestné konanie vo veci na Okresnom súde Nové Mesto nad Váhom pod sp. zn. 1T/90/2014 a tiež to trestné stíhanie za drogovú trestnú činnosť, pre ktoré je aktuálne vo výkone väzby. S poukazom na tieto úvahy a prezentované fakty súd obžalovanému ml. Z. E. uložil podľa § 41 ods. 2, § 42 ods. 1, § 189 ods. 1 a § 117 ods. 1 Trestného zákona s prihliadnutím na § 38 ods. 2, § 36 písm. l), § 37 písm. h) Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko pred spáchaním žalovaných trestných činov nebol vo výkone trestu. Súčasne súd podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušil výrok o treste, uloženom obžalovanému ml. Z. E. rozsudkom Okresného súdu Piešťany, sp. zn. 2T/32/2012 zo dňa 16.04.2012, právoplatným dňa 16.04.2012, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Takto uložené tresty považuje súd s poukazom na okolnosti tohto prípadu za zákonné a primerané, od ktorých vykonania možno dôvodne očakávať efektívnu nápravu obžalovaných do budúcnosti. Uložené tresty súčasne primeranou mierou vyjadruje morálne odsúdenie páchatelov spoločnosťou.

Poškodený si v prípravnom konaní uplatnil nárok na náhradu škody voči obžalovaným vo výške 1.325,- Eur. Z toho za rozdiel na podieloch na zisku z dôvodu práceneschopnosti požadoval náhradu 180,- Eur, za ušlú mzdu za mesiace september a október 2009 požadoval náhradu 1.000,- Eur, za náklady vynaložené na liečbu, ako aj náklady na vybavenie nového občianskeho preukazu a kreditnej karty požadoval náhradu 145,- Eur. Na hlavnom pojednávaní svoj nárok zredukoval na sumu 1.145,22 Eur, pričom súd k tomuto nároku vykonal dokazovanie čítaním listinných dôkazov. S poukazom na skutočnosť, že do výšky 1.145,52 Eur považoval súd nárok poškodeného Z. A. za preukázaný riadne a v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie o takomto nároku, uložil podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku obom obžalovaným povinnosť, aby spoločne a nerozdielne túto škodu poškodenému nahradili.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom podpísaného súdu na Krajský súd v Trenčíne. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.